

Os que equa no poterit iuuventem in equa
n̄ factis q̄ d̄no f̄. Absate tibi primus tuagei
talia mem̄b̄ & deinde interfice teipm̄ & obh
hebis premiū sempiternus. At ille putans
veraciter eum ee sanctum iacobum qui talē
iubebat acepto ferro mem̄b̄. vult. ab sc̄d̄
& postea p̄ guttur trahens sem̄ipm̄ ad moe
tem vulneravit q̄ iam videntes socii morti
premiū. & extremus tuncentes fugerunt ne
forte dicitur q̄ petre cupiditate l̄ aliqua
occasione p̄misit eum. Porro cum fuisset
defunctus rapuit animas eius hostis an
tiquus qui eum decepat cum suis satellitibz
hanc se ita predam cepisse n̄ modice gauisus
e. flutu v̄ di transierunt secus eccliam s̄c̄i
petri. Venit ei obviam s̄c̄s iacobz assumpto
secum s̄c̄o petro dicens demoniaste cohorti.
Cur tulisti animas pegrini mei. Ille cum
profarens quid quid mali possent eo q̄ ad
ultimū commisit d̄p̄ eis s̄c̄s iacobus. Sc̄a
tis certe q̄ non gaudebitis v̄ illius pd̄d̄ione
nam s̄c̄i mea sp̄e suscepistis eum & h̄ q̄ fecit
quasi michi obediens simp̄ egit & si hoc
lucramen eamuis ad iudicium s̄c̄i q̄ ḡbitis
meo. J̄gitur ai an̄ cente s̄c̄s di ḡntem

sp̄ nulle privator. Noct
apparuit ei s̄c̄a maria epi
ei aliquantulus seuerā
cancellarum temptasti u
di & meum si ab eo p̄f̄o
gat officium diuinus u
die moriens. Hae visio
rexit contitus & mitens
deuit ut ad eum veniret
venisset epi ad pedes eius.
& s̄c̄i commauit ut nu
cantaret nisi eā s̄c̄a oia
erat. & tunc p̄l̄bz hora
q̄ diu vixit vestuit. s̄c̄i
tem s̄c̄i seruientem ab mu
necia erant p̄ran s̄c̄i feti
tū aduitā et̄nā suis m̄tis
Sabat v̄ quidā **de ic**
sclaris rurali opi dedit
denis turis occupatus qui
actibz ellz uereditus & diu te
gearavz quantum poterat
suis alioz terrā furam sca
tū sc̄am digeantē. iuente h̄

271

